

soner, der har udøvet myndighedsgerning. Alt så man kan ikke bruge spørgsmålet om personoplysninger og fortrolighed omkring personoplysninger til at beskytte myndigheder og myndigheds personer, der har begået den her type af krænkelse, som der er tale om.

Det vil jeg godt bede ministeren bekræfte.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):
Jeg kan svare bekræftende: Naturligvis ikke. Og når jeg har talt med kulturministeren, som måske endda vil lempe på nogle af de der åremålskrav, så kan det slet ikke være tilfældet.

Søren Søndergaard (EL):
Jamen jeg vil bare sige tak til ministeren. Jeg er meget tilfreds med, at lige præcis spørgsmålet om personfølsomme oplysninger ikke er noget, som kan bruges for at skjule myndighedspersoners gøren og laden.

Jeg siger tak for svaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1404

17) Til indenrigsministeren af:
Søren Søndergaard (EL):
»Vil ministeren tage initiativ til en officiel dansk undskyldning over behandlingen af de jødiske flygtninge, som de danske myndigheder udleverede til grusom behandling og død i Nazityskland?«

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):
Jeg sagde i slutningen af mit første indlæg, at man vil, når den undersøgelse foreligger, komme med regeringens erklæring om, hvad man skal gøre, både om det skal være en undersøgelse eller en undskyldning, eller hvad det skal være. Men på nuværende tidspunkt vil vi gerne se det hele beskrevet, inden vi udtaler os.

Søren Søndergaard (EL):
Nu var spørgsmålet stillet, inden vi var bekendt med den reaktion fra statsministeren og regeringen, og jeg vil bare sige, at jeg har fuld forståelse for svaret på det her spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1405

18) Til indenrigsministeren af:
Søren Søndergaard (EL):
»Hvad kan ministeren oplyse om de afviste iranske asylsøgere, som ifølge pressen er forsvundet efter de danske myndigheders tvangsmæssige tilbagesendelse af dem til det reaktionære, fundamentalistiske diktatur i Iran, og hvad vil ministeren gøre for at undersøge deres skæbne?«

Søren Søndergaard (EL):
Jeg vil sådan set godt begrunde spørgsmålet, for nu er det jo meget tilfredsstillende, og det hører vi også her, at regeringen griber markant ind i forhold til magtmisbrug, som ligger 55 år, 60 år tilbage, og vil have afdækket sager, hvor man udviser folk til områder, hvor de risikerer tortur og fængsel og måske det, der er værre. Jeg lægger mærke til, at en af de begrundelser, som statsministeren har givet for det, lige præcis er, at vi skal lære af historien. Det er selvfølgelig derfor, jeg så godt kunne tænke mig at høre, hvad man egentlig har lært. Og jeg spørger ministeren, hvordan det egentlig går med de der iranere, som er blevet tvangsudsendt fra Danmark, og som er forsvundet, efter at de er blevet tvunget tilbage til det iranske præsteskabets diktatur.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):
Jeg har til brug for besvarelsen af det her spørgsmål indhentet en udtalelse fra den myndighed, nemlig Flygtningenævnet, der træffer den endelige afgørelse i sådan nogle asylsager, og også fra Udenrigsministeriet, som er den myndighed, der yder bistand i forbindelse med undersøgelse af, hvad der måtte være hændt forsvundne personer i andre lande.

Flygtningenævnet har oplyst over for mig, at nævnet er bekendt med de angivne oplysninger om, at tre iranske asylansøgere efter indrejse i Iran er forsvundet. Omstændighederne ved deres forsvinden er imidlertid i ingen af sagerne belyst og henstår fortsat, siger man, uafklaret.

Flygtningenævnet og udenrigsministeren har endvidere oplyst over for mig, at de danske myndigheder har begrænsede muligheder for at foretage opfølgning af en asylsag, når ansøgeren er vendt tilbage til hjemlandet. Udenrigsministeriet har i tilslutning hertil tilkendegivet, at danske myndigheder i sager, hvor udlændingene opholder sig i hjemlandet, i almindelighed